

Dr. Molnár Balázs²¹

Magyarország Európa-politikája

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Előadásom keretében megpróbálom bevezetni önöket néhány, a minisztériumunk, illetve a magyar kormány által fontosnak ítélt európai uniós fejleménybe. Szeretnék egy-két általános üzenet után az Unió jövőjéről, a migrációról, biztonsági és gazdasági kérdésekről, a Brexitről, a belső piacot érintő kérdésekről értekezni, és zárásként a soros elnökségről szólok röviden.

Általános üzenetek

Magyarország lakossága és a magyar kormány is kiemelten támogatja az Európai Uniót. Mi úgy ítéljük meg, hogy nincs alternatívája az uniós tagságunknak. A közel tizenhárom évi tagságunk egyértelmű siker, az uniós integrációnk mindenképpen a legpozitívabb dolgok között említethető. Felsorolok néhány konkrét kézzel fogható ügyet is. A Kohéziós és Strukturális Alapok nagyban hozzájárultak Magyarország és a tágabb régió gazdasági fejlődéséhez. De most, hogy itt vagyunk a Szege

21 Európai ügyekért felelős helyettes államtitkár, Miniszterelnökség

Tudományegyetemen, vegyük példának a legsikeresebb uniós brandet, az Erasmust. Az Erasmus több tízezer hallgatónak, illetve oktatónak teszi lehetővé azt, hogy az Európai Unióban kipróbálja magát, megismerjen más oktatási rendszereket, kultúrákat, barátságokat kössön. Ennek fontosságát, illetve elismertségét még egy francia trilógia²² is nagy sikerrel mutatta be pár éve a mozikban.

A lezárt határok is kelet-európaiként, közép-európaiként élnek a fejünkben, még a mi generációnk fejében is. A schengeni rendszer abszolút kézzelfogható eredménye az európai uniós tagságunknak. Ezért mindenképpen a magyar kormány egyik kiemelt feladata annak szorgalmazása, hogy a schengeni rendszer ideiglenes felfüggesztését minél hamarabb vissza tudjuk vonni. Különösen fontos számunkra, hogy megvédjük és stabilizáljuk a kézzel fogható integrációs eredményeket: az általános európai békét, a négy alapszabadságot, a schengeni rendszert, a kohéziós és vidékfejlesztési politikákat, amelyek nagyban hozzájárulnak Magyarországnak és a tágabb régió gazdasági fejlődéséhez. A demokrácia természetes velejárójaként számos véleménykülönbség alakul ki, erre az európai integrációnak vitarendezési mechanizmusai vannak. Ha például a kötelezettségszegési eljárásokra gondolunk, akkor a középmezőnyben találjuk Magyarországot. Szintén érdemes megjegyezni, hogy nincsen olyan tagállam, amelyet annyiszor világítottak volna át az elmúlt években, mint Magyarországot.

A Brexit lehetőséget ad arra, hogy a tagállamok szembenézzenek az Unió problémáival, felmérjék az EU és polgárai közötti bizalmi válság okait és mélységét, és megoldási javaslatokat dolgozzanak ki a kihívások kezelésére. Ennek a folyamatnak Magyarország aktív részese kíván lenni. Magyarország a tagállamok közötti szorosabb együttműködés mentén, az „erős nemzetek erős Európája” elve alapján képzelet el a jövőt, és továbbra is készen áll egyértelműen és őszintén megfogalmazni a

22 Cédric Klapisch: *L'Auberge Espagnole* (2002); *Les poupées russes* (2005); *Casse-tête chinois* (2013) (a szerk.)

nemzeti elvárásokat és az EU jövőjével kapcsolatos alternatív elgondolásokat.

Noha egyre több tagállam veszi át a migrációs válság kapcsán megfogalmazott magyar javaslatokat, a migráció és az azzal kapcsolatos uniós válaszok kérdése továbbra is egyike lesz a legfontosabb kihívásoknak.

A magyar gazdaságpolitika eredményeit az Európai Bizottság az utóbbi időben egyre inkább elismeri, az elemzései ugyanazokat a számokat mutatják, mint amikkel mi is dolgozunk. A 2017. évi országjelentésben is tükröződnek ezek. A testület februárban megjelent előrejelzése szerint a magyar GDP növekedése 2017-ben és 2018-ban várhatóan a kétszerese lesz az eurózóna átlagának, és a magyar költségvetési hiány a maga 1,8 százalékaival bőven az előírt három százalék alatt lesz. Megállapítható, hogy a rendszerváltás óta nem voltak ilyen kedvezőek sem a foglalkoztatási, sem a munkanélküliségi mutatók.

Az Európai Unió jövője

2017. március 25-én kerül sor a Római Szerződés hatvanadik évfordulója kapcsán a csúcstalálkozóra Rómában, ahol egy nyilatkozatot fognak elfogadni az állam- és kormányfők. Nekünk az a meggyőződésünk, hogy Rómában – különösen a Brexit népszavazás után – arra kell koncentrálni, ami összeköt bennünket. Olyan pozitív üzeneteket kell megfogalmazni, amelyek hitet tesznek az Európai Unió mellett, illetve felhívják a figyelmet az integráció pozitív hatásaira. Az állampolgárok itt, a közép-kelet-európai régióban jobban értékelik ezeket, illetve lehet, hogy jobban emlékeznek még arra, hogy milyen volt az élet ezek nélkül a vívmányok nélkül.

Erősíteni szeretnénk az együttműködést a digitalizáció és az iparpolitika területén, amely a versenyképességünk növeléséhez is nélkülözhetetlen, továbbá Schengen, a négy alapszabadság, a kohéziós és vidékfejlesztési politika megőrzése mentén. Biztonságunk szavatolása, valamint az uniós bővítési politika folytatása is kiemelt célunk.

Az elkövetkező néhány év kihívása lesz az, hogy bebizonyítsuk: az Európai Unió képes a XXI. századi kihívásokra válaszokat megfogalmazni. Oda kell figyelniünk, hogy életképes marad-e az EU, vagy valamiféle dezintegrációnak és egy mag-Európa létrejöttének leszünk-e a tanúi. Ez magyar szempontból elfogadhatatlan lenne, a kétsebességes Európa nem elfogadható számunkra. Viszont a megerősített együttműködés rendszere egy szerződésben jól körülírt lehetőség, amely egy ún. „patchwork” Európaként, egy többsebességes Európaként lehetőséget adhat arra, hogy egyes tagállamok szabályok mentén előre menjenek olyan kérdésekben, amelyekhez más tagállamok ebben a pillanatban még nem kívánnak csatlakozni. De nagyon fontos, hogy nyitva álljon számunkra is a lehetőség arra, hogy ezekhez a politikákhoz a későbbiekben csatlakozhassanak. Tiszteletben kell tartanunk továbbá a szerződésekben rögzített hatásköröket, és mindenképp fel kell hagynunk azzal, hogy saját szabályainkat szelektíven, nem egyenlően alkalmazzuk a tagállamokra. Úgy gondoljuk, hogy a Bizottságnak vissza kell térnie a „Szerződések őre” szerepéhez, és ezzel párhuzamosan kiemelten fontosnak tartjuk, hogy az Európai Tanács stratégiai irányító szerepét megerősítsük. A nemzeti parlamenteknek a kormány is nagyon fontos szerepet szán az uniós döntéshozatalban, véleményünk szerint ezt meg kell erősíteni. Mi úgy gondoljuk, hogy csak akkor lehet sikeres Európa a jövőben, ha a kölcsönös megbízhatóságra, átláthatóságra, szubszidiaritásra építi politikáját. Több más országcsoporthoz hasonlóan március 2-án a Visegrádi Négyek is megfogalmaztak egy közös elképzelést az Unió jövőjéről, hozzájárulva a Római Csúcs vitájához. Ebben a Visegrádi Négyek a mi természetes érdekközösségünk, az EU egysége, az integrációs vívmányok megőrzése, a belső piac fontossága, a külső határok védelme, a polgárok biztonsága és az intézmények, tagállamok és állampolgárok kapcsolatának újragondolása mellett tettek hitet.

Migráció

2015-ben az EU külső határain több mint 1,8 millió illegális határátlépés történt, ebből négyszázezer a magyar-szerb, illetve magyar-horvát határon. A magyar álláspont kezdetektől fogva egyértelmű volt: meg kell védeni a külső határokat, el kell tudni dönteni, hogy kik léphetnek be az Európai Unió területére. Erre – külső határként – kötelezettségeink vannak a schengeni rendszer fenntartásában. Amennyiben a külső határokat nem tudjuk ellenőrizni, akkor az fog bekövetkezni, ami jelenleg sajnos a realitás, hogy a belső schengeni határokon határelőőrzéseket vezetnek be. A magyar-osztrák határon vagy a magyar-szlovén határon vannak belső schengeni határelőőrzések annak ellenére, hogy a nyugat-balkáni migrációs útvonalat a csatlakozásra váró balkáni országok, illetve Magyarország és Horvátország együttműködésével gyakorlatilag sikerült lezárni. Mi mindvégig azt mondtuk, hogy nem a beérkezett migránsok kötelező kvóták alapján történő elosztását kell preferálni, hanem a külső dimenzióra kell helyezni a fókuszot. Azaz szétosztás helyett a határvédelmet kell előtérbe helyezni. Ez leginkább azért fontos, mert az Európai Unió déli, dél-keleti határain körülbelül harmincmillió ember van, akinek politikai, illetve főleg gazdasági okokból nagyon vonzó az Európai Unióba való migrálás. Éppen ezért javasolta miniszterelnök úr már a Schengen 2.0 terv keretében, hogy külső hotspotokat kell létrehozni, és ott kell eldönteni, hogy ki az, aki jogosult olyan státuszra, amellyel majd beléphet az Európai Unióba, és ki az, aki nem. Ha egyszerre eresztjük be őket az Unió területére, akkor nagy problémák lehetnek azzal kapcsolatban, hogy hogyan tudjuk őket visszaküldeni az országukba. Mi úgynevezett migrációs szerződésekben gondolkodunk a legnagyobb kibocsátó, illetve tranzitor-szágokkal. Fontos, hogy forrásokat és tudástranszfert irányítsunk oda, hogy minél inkább meg tudjuk oldani a helyi lakosság problémáit, és ne kelljen nekik veszélyes, számos esetben halálos útra kelni az Európai Unió felé. Ebben jelentős szerepe volt a nyugat-balkáni útvonal lezárásának. A Törökországgal kötött uniós megállapodás szintén fajsúlyos

kérdés, de itt ráadásul az országban felmerült politikai turbulenciákra is figyelniünk kell. Nagyon fontos, hogy Törökország stabilitását tekintsük elsődlegesnek. Törökország területén jelenleg hárommillió migráns van, akiket az EU-val kötött megállapodás nagy részben helyben tartott. Részleges elmozdulás látszik a magyar álláspont irányában, ennek ellenére a kötelező kvótákról szóló jogszabályi javaslatok nem kerültek le az uniós napirendről, ezeket mind a mai napig megpróbálják elfogadtatni. A nyugat-balkáni útvonallal ellentétben a mediterrán útvonalon, ami Olaszországon keresztül kapcsolódik Európához, nem csökkent a nyomás, nagyon sok migráns érkezik onnan. Itt az lenne a cél, hogy Líbiával egy törökországihoz hasonló megállapodást kössön az Unió. Ha Líbiát sikerülne stabilizálni, akkor valószínűleg nagyban enyhülne ez a délről érkező migráns nyomás is.

A migrációs kérdés nagymértékben előrevetíti azt is, hogy fokozni kell a rendőri és igazságügyi hatóságok közötti együttműködést és koordinációt is.

Biztonság

A külső határok megerősítésén és védelmén túl szükségessé vált az európai biztonsággal kapcsolatos stratégiák és szakpolitikák felülvizsgálata is. Egy NATO kapacitás kiegészítésére létrejövő európai uniós képességet kell kifejleszteni, amely nem teremt konkurenciát a NATO-val szemben, azonban önállóan alkalmassá teszi az Európai Uniót arra, hogy saját biztonságát szavatolni tudja, bizonyos válsághelyzetekben be tudjon avatkozni. Ez jelen pillanatban nem látszik biztosítottnak.

A Brexit ráirányította a figyelmet, hogy jelenleg a brit hadsereg a legkómolyabb haderő az Európai Unióban. Ez részben kapcsolódik Trump elnök hangzatos szavataihoz, hogy kinek mennyi pénzzel kellene hozzájárulnia a NATO képességeihez. A Trump adminisztráció jóval erősebben emlékezteti erre a NATO-partnereket.

Az EU bővítéshez kapcsolnám a biztonságpolitikai kérdéseket. A Balkánon jelenleg biztonságpolitikai vákuumot látunk. A szerb-koszovói viszony mélyponton van, Bosznia szétesőben, Macedóniában komoly belső problémák vannak, Montenegróban az ellenzék bojkottálja a parlament munkáját. Nagyon fontos, hogy az Európai Unió hiteles üzeneteket tudjon megfogalmazni, és a bővítés lehetőségét a balkáni térségnek fenntartsuk. Amennyiben ezt nem tesszük meg, akkor vannak más jelentkezők, akik a Balkánon a helyünkre szeretnének lépni. Itt az utolsó órákat látjuk, a magyar kormánynak ez kiemelt célja, ezért nagyköveti rangú diplomatakkal segítjük az országokat abban, hogy az uniós csatlakozási folyamatukban előre tudjanak lépni. A magyar kormány magában a folyamatban érdekelt, a csatlakozásra váró országnak természetesen teljesíteniük kell a nekik előírt követelményeket, nem szeretnénk ettől semmiképp eltekinteni.

Gazdasági kérdések

A magyar kormány úgy gondolja, hogy gazdasági kérdésekben is az EU2020 stratégiát kell szem előtt tartania, ami nem más, mint a növekedés és a munkahelyteremtés. Biztató hír, hogy a tavalyi évben minden EU-s tagállamban növekedés volt tapasztalható. Azonban meggyőződésünk, hogy az EU globális szerepének záloga a kiemelkedő gazdasági teljesítmény, de emellett az is, hogy az európai ipar, gazdaság versenyképességét is szavatolni tudjuk.

A kohéziós politikát számos politikai szintű támadás érte az utóbbi időben: megpróbálják összekötni a migráció kérdését a 2020 utáni kohéziós politikával. „Aki nem mutat elég szolidaritást, az ne is tartsa a kezét.” Ezt a megközelítést számos tanulmány cáfolja meg. Például a lengyelek készítettek egy tanulmányt, mely szerint a nettó befizetők, akik hozzájárulnak a hozzánk képest magas befizetéseikkel, hogy a kohéziós források a kelet-európai felzárkózó országokba kerüljenek, hozzájárulásukhoz viszonyítva nagymértékben profitálnak a V4 országoknak juttatott

kohéziós forrásokból – Ausztria százharminc százalékban, Németország százötven százalékban, míg Hollandia száznegyvenöt százalékban. Tehát ha drasztikus vágásra kerülnének ezek a fejlesztési pénzek, akkor ez nem csak a mi gazdaságainknak lenne érvágás, de a nettó befizető országok számára is.

Némi bizonytalanságot látni a következő MFF²³ kapcsán a Brexit miatt. A következő MFF-ben számunkra kiemelten fontos, hogy biztosítani tudjuk a szerződésben meghatározott kohéziós politikák, illetve a Magyarország számára szintén nagyon fontos közös agrárpolitika, és más, főleg a Juncker Bizottság óta előtérbe kerülő visszatérítendő támogatások kiegyenlítetttségét. Ide tartoznak az EFSI²⁴ és EFSI2 néven futó támogatások is. Az EFSI-vel kapcsolatban az látható, hogy annak földrajzi kiegyenlítődése igencsak az EU15, tehát az úgynevezett régi tagállamok irányában hat. A magyar kormány mindent megtesz azért, hogy ha ezek a támogatások a következő MFF-ben előtérbe kerülnek, akkor ezekből a támogatásokból a magyar gazdaság is részesüljön.

Brexit

A magyar kormány jelentős veszteségnek érzi a britek kilépését az Európai Unióból. Az Egyesült Királyság olyan tagállam, amellyel számos esetben tudtunk együttműködni, hasonló gondolataink voltak a nemzeti parlamentek és a nemzetállamok szerepéről, a gazdasági kérdésekkel, a versenybarát gazdasággal kapcsolatban. A legerősebb nem euró-zóna tag távozik az uniós tagállamok közül, amely szintén elég érzékeny volt az olyan szabályozók bevezetésére, amiket az eurózónára alkalmaztak volna, de később érzékenyen érinthették volna az EU27-et, illetve abban az esetben még az EU28-at. Mást nem lehet tenni, mint tisztelben tartani a brit állampolgárok 2016. június 23-i döntését. Részben

23 MFF – multiannual financial framework – többéves pénzügyi keret (a szerk.)

24 EFSI - European Fund for Strategic Investments - Európai Stratégiai Beruházási Alap (a szerk.)

üdvözlendő, hogy elindul egy gondolkodás az Európai Unió jövőjéről, s az EU27 bizonyos összeállítását is hozhatja a Brexit. Ami nekünk fontos kormányként, az az, hogy a Brexit folyamatában az Európai Tanács irányító, vezető szerepe mindvégig biztosított legyen. Itt vannak más fontos szereplők is, például a Bizottság főtárgyalója, Michel Barnier úr. Kérdés, hogy ő hogyan irányítja majd a kilépési tárgyalásokat. Fontos, hogy előzetesen olyan tárgyalási mandátumok szülessenek, amelyeket az Európai Tanács fogad el. Nagyon fontos számunkra, hogy az EU és az Egyesült Királyság között a lehető legszorosabb kapcsolat maradjon fenn a kilépést követően is. Úgy látjuk, hogy jelen pillanatban biztosíthatónak látszanak az Egyesült Királyságban dolgozó, illetve tanuló magyar állampolgárok érdekei. Ami még kiemelten fontos téma, és – mint általában a pénzügyek – jóval bonyolultabb kérdés is, ez a brit befizetések biztosítása a többéves pénzügyi keretbe. A kohéziós források felhasználása különösen érdekes kérdés. Ezeknek a pénzeknek a felhasználása az „n+3 szabály” miatt 2023-ig tart. Ráadásul 2020-2023 között komoly kifizetések történnek ezekből a forrásokból, ami, ha a jelenlegi ütemtervet vesszük figyelembe, akár négy évvel a brit kilépés után történhet.

Ezzel együtt nem gondoljuk azt, hogy meg kellene büntetni a briteket, de világossá kell tenni, hogy nem egyszerű a kilépés, és nem éri meg elhagyni az Európai Uniót. A britek bejelentették, hogy az 50. cikk szerinti notifikációra március 29-én kerül sor, gyakorlatilag a Római Csúcstól. Ezt követően ülnek össze az EU27 állam- és kormányfői és elfogadják a tárgyalási irányelveket. Amit mindenképpen ki kell emelni: a Brexit nem vezethet a négy alapszabadság egységének aláadásához, csorbításához az EU27 között. Ennek főleg a szociális kérdések között lesz sajnos jelentősége.

Belső piac

A belső piac létrehozása az egyik legnagyobb EU vívmány. Magyarországon csatlakozásakor is az egyik döntő szempont volt a több mint négyszázmillió belső piachoz való teljes körű hozzáférés.

A belső piac egyik komoly területe a digitális egységes piac létrehozása. A magyar kormány ezt kifejezetten indokoltnak tartja az integráció elmélyítése tekintetében, mert fokozza a globális versenyképességünket. Ezen a területen Magyarország nem teljesít rosszul, a 4G hálózatot harmadik legstabilabban biztosító ország vagyunk. Tavaly novemberben egy regionális digitális csúcst rendeztünk a V4-ek, Ausztria és Németország részvételével. Szintén célja a kormánynak, hogy Közép-Európa innovációs központjává váljon, különösen az elektromobilitás és az autonóm vezetés terén. Ezt egy teljesen autonóm vezetésre képes tesztpálya építése segíti elő, amelyet Zalaegerszegen most adtak át. Számos tagállammal együtt támogatjuk Európa újraiparosítását, a Bizottságot is igyekszünk ebbe az irányba orientálni. Az első pozitív jel, hogy a Bizottság egy átfogó uniós iparstratégia kidolgozását tűzte ki célul.

Ugyanakkor aggasztó tendenciák észlelhetők a szociális és munkaügyek területén. Ezek általában tagállami, protekcionista, piacvédő intézkedéseket szolgálnak, és a munkavállalók védelmének „cukormázába” csomagolják azokat. Erre példa a junckeri „azonos helyen végzett azonos munkáért azonos bért” jelmondat, vagy a svéd miniszterelnök és Juncker elnök által Göteborgban őszre meghirdetett „Fair munkahelyek és növekedés” csúcstalálkozó. Itt valójában az látható, hogy a közép-kelet-európai munkavállalók és vállalkozások kiszorítása a szociális dömping elleni harc álnévvvel a választási küzdelmek szerves populista elemévé vált, többek között Franciaországban, a Benelux államokban, Ausztriában, de ugyanez a kérdés jelentősen hozzájárult a Brexithez is. Az utóbbi időben az osztrák külügyminiszter és a kancellár is erős üzeneteket fogalmaztak meg az ott dolgozó magyarok felé. A munkavállalói mobilitást rendszeresen összemossák a kiküldetéssel, amely a

munkavállalók 0,7 százalékát teszi ki, mégis összeurópai szintű végzetes társadalmi problémaként állítják azt be.

Le kell szögezni, hogy a tagállamok közötti eltérő, alacsonyabb bérszint nem illegitim versenyelőny, hanem ez az eltérő fejlettségi szintnek, produktivitásnak az eredménye. Hazánk és a kormányunk elkötelezett mindennemű csalás és visszaélés elleni fellépés iránt, azonban a jogkövető vállalkozásainkat és a jogszerűen eljáró munkavállalóinkat mindenképpen meg kívánjuk védeni. Itt is célunk az, hogy érvényt szerezzünk a belső piac négy alapszabadságának.

Amikor 2004-ben csatlakoztunk az Európai Unióhoz, akkor a legtöbb tagállam hétéves derogációt vezetett be a munkaerőpiachoz való belépéshez. Németország és Ausztria még a kiküldetésnél is elérték ezt a hétéves derogációt. 2004-2011 között tartott a béke. Amikor csatlakoztunk az Európai Unióhoz, másnap megnyílt a magyar piac az európai uniós cégek, szolgáltatók, pénzintézetek és mindenki más előtt. Nem érvényesült, és nem is volt érvényesíthető a derogáció. Ráadásul a mobil munkavállalók jelentősen hozzájárulnak a fogadó ország gazdasági teljesítményéhez. Egy 2017. február 21-i brit felmérés azt mutatta ki, hogy amennyiben az összes EU-s munkavállaló elhagyná az Egyesült Királyságot, az abban a pillanatban négy százalékos GDP csökkenést eredményezne. Vannak olyan szektorok, köztük az NHS (a brit egészségügyi rendszer), ahol harminc százalék körüli az EU-s munkavállalók aránya. Ez azt jelentené, hogy a brit egészségügyi rendszer másnapra összeomlana. Az a vád is hamis, hogy a visegrádi országokból érkező, illetve a 2004 után csatlakozottak élőködnének a szociális rendszeren, hiszen erre is vannak adataink. Ausztriában 2015-ben 4,5 milliárd eurót fizettek be a V4-ek munkavállalói az osztrák társadalombiztosítási rendszerbe, míg ennek csak a felét kapták vissza szociális juttatások formájában. Ez abból is fakad, hogy döntően munkaképes korúakról és családtagjaikról beszélünk.

Egy másik aggasztó dolog, amit említeni kell, a közúti fuvarozás helyzete. A rendszerváltás egyik nyertes szektora Magyarországon és a

keleti országokban a közúti fuvarozás volt. Jelen pillanatban arra irányuló tervek láthatók sajnos Ausztriában, Németországban és Franciaországban is, hogy ezt a kiharcolt piaci pozíciót visszaszorítsák, mégpedig úgy, hogy a kiküldetés alá sorolnák be a közúti fuvarozást. Ezáltal olyan adminisztratív terheket rónának a fuvarozó cégekre, amelyek gyakorlatilag ellehetetleníték a működésüket. A problémának a bérkérdés csak egy része. Olyan előírások vannak például, hogy ha elindul egy Waberer kamion Magyarországról számos országon keresztül, majd vissza Szlovéniáig, akkor a három érintett tagállamban (Ausztria, Németország, Franciaország) három nyelven kell a sofőrnek a munkavállalói szerződését magával vinnie. A szociális pillér is egy trójai faló a megítélésünk szerint. Ehhez azt fontos leszögezni, hogy a foglalkoztatás- és szociálpolitikai intézkedések alakítása és működtetése elsősorban tagállami hatáskörbe tartozik. Emellett a határozott álláspontunk az, hogy az uniós szintű szociális sztenderdek létrehozása súlyosan veszélyeztetné az európai KKV-k, sőt az egész EU versenyképességét. Itt mi szó szerint csapdát sejtünk, mert vannak bizonyos nyugati tagállamok, ahol fenntarthatatlan szociális rendszerek érvényesülnek. Ők ahelyett, hogy ezt megreformálnák, a XXI. századi lehetőségekhez, igényekhez igazítanák, megpróbálják ezt a fenntarthatatlan szociális rendszert elterjeszteni. Ezt elnevezik felfelé ívelő konvergenciának, és ezzel próbálják befolyásolni a tagállami szociális rendszerek kialakítását. Ennek egyik eleme a feltétel nélküli minimál jövedelem, amely teljesen ellentétes a magyar kormány munkaalapú társadalomba vetett hitével.

Az energiaunió önmagában nem kellene, hogy problémákat okozzon számunkra, de éppen az energiaunióval kapcsolatosan jelenik meg tervek szerint egy olyan jogszabály, ami egy az egyben kivezethetné a tagállamokkal a szabályozott energiaárak kérdéskörét. Nekünk egyértelmű pozíciónk, hogy ezt meg kell akadályozni, mert Magyarországon elég keserű tapasztalataink vannak azzal kapcsolatban, hogy a piac milyen árakat generál. Meg vagyunk győződve arról, hogy ez ellen a javaslat ellen fel kell lépni.

A klímapolitikával kapcsolatban 2015 decemberében a Párizsi Klímacsúcson fogadtuk el az azóta már hatályba lépett, jogilag kötelező erejű párizsi klímamegállapodást, aminek fő célja, hogy a globális felmelegedést 2°C alatt tartsa. Az EU tagállamai a világon az egyik legambiciózusabb közös célt tűzték ki maguk elé: az 1990-es bázisévhez képest negyven százalékos üvegházhatást okozó gáz kibocsátás csökkentést írtak elő maguknak 2030-ig. Itt a konkrét végrehajtás módjával kapcsolatban tetten érhetők bizonyos anomáliák. Nagyon fontos számunkra, hogy nem csökkenhet aránytalanul a magyar ipar, illetve az EU iparának versenyképessége.

Magyarország 2011-es soros elnöksége

Magyarország soros elnöksége elég régen volt már, de megfigyelhető egy igen biztató tendencia. Mégpedig az, hogy a 2004-ben csatlakozottak közül utolsóként, júliustól Észtország is betölti a rotáló elnökség szerepét. Ezzel, azt gondolom, végleg felnőttek a 2004-ben csatlakozott tagállamok. Az elnökség főleg egy közepes, vagy még inkább egy kis tagállam életében hatalmas tapasztalat, egészen furcsa helyzetbe kerül egy ország, amikor ő tölti be az elnökség szerepét. Mindenki őket akarja elérni telefonon, az EU-s intézmények hirtelen fokozott érdeklődést mutatnak a diplomataik iránt.

Emlékezni kell arra, hogy mi már akkor is azt mondtuk, „erős Európa”, most is azt mondjuk, hogy „erős Európa”, de a nemzetállamok erős Európája. Feljegyeztünk négy nagyon fontos eredményt, de ennél sokkal több van. Véleményem szerint a legfontosabb Horvátország csatlakozási tárgyalásának lezárása. Erre nem sok esélyt adtak a magyar diplomáciának, és mégis sikerült, azóta a horvátok is teljes jogú tagok. Elfogadtuk az első roma keretstratégiát az Európai Unióban, amely azóta is számos feladatot generál, és olyan tagállamok figyelmét is felhívja az integráció, a társadalmi befogadás kérdésére, akik ezzel

kevesebbet foglalkoztak. Elfogadtuk az EU Duna-régió stratégiáját, illetve az energiapolitikáról egy integrált politikai döntést fogadtunk el.

Köszönöm szépen a figyelmüket!